

ЗА ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, ДИРЕКЦІЇ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ
І ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

Рік видання 5 -й

№ 33
(129)

18

листопада

1960 року

П'ЯТНИЦЯ

Ціна 15 коп.

СТАТИ ПРИКЛАДОМ

На початку 1960 року комісія Міністерства середньої та спеціальної освіти УРСР провела ґрунтовне обстеження роботи інституту і зокрема кафедри педагогіки. В ході обстеження комісія виявила ряд серйозних недоліків у роботі кафедри. У якій мірі кафедра виправила ці недоліки? Обговорення цього питання і було в центрі уваги засідання Вченої Ради інституту, що відбулося 21 жовтня цього року.

Інформуючи Вчену Раду, завідувач кафедри педагогіки доц. С. Літвінов відзначив, що з метою усунення недоліків, зазначених в акті комісії, кафедра педагогіки провела значну роботу. Насамперед кафедра підняла рівень лекцій, зробивши відповідну перестановку кадрів. Один з провідних курсів з методики виховної роботи в школах - інтернатах доручено кандидату педагогічних наук Іскрі-Переваловій. Спільними зусиллями членів кафедри під-

готовлено (в рукописі) підручник з методики виховної роботи в школах-інтернатах. Повністю виконано план наукової роботи за 1959/1960 навчальний рік. Розроблено план наукової роботи на 1960/1961 навчальний рік, у якому передбачено підготувати ряд лекцій з педагогіки для студентів. Посилено контроль і допомогу у завершенні роботи над кандидатськими дисертаціями. Кафедра переобладнала кабінет педагогіки, створивши новий стенд, що відображає зміни в структурі школи, в напрямку виховання і освіти в світлі Закону про школу. Посилилися зв'язки кафедри з школами.

Не заперечуючи значної роботи, проведеної кафедрою, члени Вченої Ради відзначили і ряд недоліків.

Прикрим є той факт, що на кафедрі немає жодного професора чи доктора педагогічних наук. Підготовка кадрів вищої кваліфікації йде незадовільно.

Кафедра виявила лібералізм в оцінці якості дисертаційних робіт, поданих до захисту, внаслідок чого три з них відхилені ВАК'ом.

Доценти В. Мітюрів і А. Данилюк відзначили, що кафедра педагогіки мало уваги приділяє справі контролю над підготовкою студентів з другої спеціальності, випустила з-під фахового контролю роботу в майстернях, на дослідній ділянці тощо.

Члени Вченої Ради звернули увагу кафедри на надзвичайно занедбаний стан гурткової роботи, особливо гуртків, пов'язаних з другою спеціальністю (гурток вихователів шкіл-інтернатів).

Вчена Рада прийняла рішення, спрямовані на піднесення роботи кафедри педагогіки на такий рівень, щоб вона стала прикладом для всіх інших педагогічних кафедр вузів республіки.

К. ОЛЕКСІЄНКО.

НАШЕ, КИЇВСЬКЕ

Спочатку усміхаєшся, так би мовити, про себе на всю широчінь рота, аж сльозинки бризнуть в куточках зіниць. Потім, немов схаменувшись, оглядаєшся: ой, та всі ж такі... Ескалатор мчить тебе десь вглиб землі, голоси відлунюють під склепінням. Міцно тримаєшся за перила, але недовго: настає хвилина, коли хочеться без них — стоїш немов на самісінькому вершечку величезної гори, нестримно котячись вниз. Потім одразу якось стаєш старожилом: обмацуєш усе навкруги очима чи руками (коли останнє доступно), а ноги самі починають рухатись, адже незручно молодому, здоровому стояти непорушно. Проте, скоро переконуєшся, що стояти найкраще — довезуть же обов'язково куди тобі потрібно. Ось перон: новісіньке все, незвичне. Знову посмішка, тепер уже дещо стримана, причому намагаєшся запитувати про що-небудь. Ось і поїзд — світлий, голубий, привітний, з машиністом, що теж усмішкою вітає вас. Людей, на диво, мало (ще ранок тільки), отже вільно займаєш

місце і от... дух захоплює від швидкості. У вагони лоскотно хвилює вривається вітер, мигтять стіни, а очі вбирають, вбирають, навік запам'ятовуючи

Зупинка «Університетська».

кожну деталь цієї незвичної подорожі, яку можна тепер робити щодня. Наше, київське метро! Як чудово звучать ці слова!

О. ПЕТРИК.

ЧОМУСЬ...

У виступах секретаря комітету Л. Недбайло та інших промовців це слово вживалося може занадто часто.

Чомусь майже половина студентів фізико-математичного факультету має «трійки», а члени комітету і факультетських бюро — навіть «двійки», чомусь дуже невисока трудова дисципліна на російському відділі, чомусь в інституті частішають крадіжки грошей і речей і винних неможливо поки що виявити, чомусь не працюють хор, студрада Солом'янського гуртожитку, гурток пропагандистів і «понеделки», зникли навіть як об'єкт розмов драматична і художня студії, чомусь комсомольці інституту мало передплатили молодіжних газет, в тому числі й багатотиражку «За педагогічні кадри», чомусь не переводяться пропуски лекцій без поважних причин і запізнення.

Переведемо дух і продовжимо, бо ще ж не все. Чомусь погіршують роботу стінні газети, а Л. Гиренко, член комітету, відповідальна за пресу, цілий рік байдки б'є і чомусь зовсім занедбана робота з підшефними, так що аж соромно до них тепер навідуватися, чомусь не радіофікований і досі інститут, комсомольці невчасно здають внески, а із 110 першокурсників — комсомольців до цього часу тільки половину взято на облік. Чомусь, чомусь...

Аж утомився. Невже ж таки було не під силу промовцям розкрити глибше причини зриву багатьох хороших справ, недієвості взятих обіцянок, невже не могли вони з комсомольською прямою викрити винуватих? Могли, але чомусь не хотіли.

О. ПЕТРЕНКО.

Головне — виховна робота

Підсумкам політико-виховної і навчально-наукової роботи були присвячені звітно-виборчі збори, що відбулися 15 листопада цього року.

Найважливішими формами політико-виховної роботи, як зазначив у своєму звіті секретар парторганізації інституту О. Павелко, були теоретичні семінари і політуртки, в яких вивчалися теоретичні питання з філософії, політекономії, історії нашої партії, а також питання зовнішньої і внутрішньої політики нашої батьківщини. Для студентів окремих факультетів, курсів і груп з метою посилення їх політичної активності організовувалися тематичні збори, літературні диспути, вечори зустрічей з робітниками заводу «Ленінська кузня», з ударниками комуністичної праці, з колишніми випускниками нашого інституту, радянськими письменниками тощо.

Центром політико-виховної роботи з студентами була академічна група. Парторганізація інституту домоглася значних успіхів на всіх ділянках роботи. Збори викрили і ряд недоліків, що мали місце в роботі парторганізації.

Критикуючи роботу партійного бюро, комуніст Г. З. Івашина підкреслив, що партійні організації факультетів повільно перебудовують виховну роботу серед студентів. За останні роки склад студентів значно змінився: в інститут прийшли виробничники, що мають практичний життєвий досвід. Але форми політико-виховної роботи залишаються старі. Потрібно, нарешті, відмовитися від опікунства викладачів-агітаторів у групах. Під керівництвом партійних організацій факультетів необхідно надати студентам більшої самостійності, ініціативи. Це сприятиме кращій підготовці майбутніх вчителів для практичної роботи в школі.

Говорячи про поліпшення виховної роботи серед студентів, комуніст А. К. Данилюк вказував, що окремі викладачі мовно-літературного факультету, наприклад Ф. Грім, М. Євсєєв, обмежуються лише читанням лекційного курсу, не цікавлячись питаннями виховної роботи.

Лише недостатнім рівнем політико-виховної роботи серед студентів можна пояснити, говорить комуніст В. Бондар, зрив комсомольських зборів на мовно-літературному факультеті, недоліки в підготовці і підборі комсомольських кадрів.

У значній мірі від постановки організаційної та політико-виховної роботи залежить навчально-наукова робота. Виходячи з рішень XXI з'їзду КПРС і «Закону про зміцнення зв'язку школи з життям та про дальший розвиток системи народної освіти в СРСР», партійна організація інституту здійснила ряд заходів по створенню нових програм, написанню підручників та посібників,

методичних розробок, поліпшення політехнічної підготовки, виробничої та педагогічної практики студентів.

Комуністи В. Степенко, Г. Кордун, О. Білий, Л. Іскра в своїх виступах вказували, що для піднесення навчальної роботи в інституті необхідно поліпшити безвідривну практику в школі, створити нові кабінети, лабораторії і обладнати їх новим устаткуванням.

Але головним у навчальній роботі є самостійна робота студентів. Завдання парторганізації, як зазначав комуніст Івашина, створити умови для найраціональнішої організації самостійної роботи, вмілого поєднання громадсько-корисних заходів, що проводяться в інституті, з безпосередньою роботою студентів над опануванням програмового матеріалу.

Комуністи Данилюк, Кордун, Івашина та інші зазначали, що ряд питань можуть бути розв'язані при допомозі МО УРСР (внесення в навчальні плани курсу історії, що є необхідним для вчителів-словесників, забезпечення електронно-лічильною установкою фізико-математичного факультету для проведення практичних занять, відкриття на стаціонарі відділу підготовки вчителів I—IV класів, забезпечення коштів на видання посібників для вчителів-заочників тощо).

Серйозній критиці шефської роботи нашого інституту над школами Київської області піддав зав. відділом шкіл Київського обласного комітету партії т. Юрченко. Він зазначив, що кафедри інституту, особливо математичних дисциплін, а також педагогіки і музичного виховання дуже мало допомагають школам у перебудові їх роботи відповідно до вимог Закону про школу. Так, кафедра педагогіки, здійснюючи науковий експеримент над спеціальним відведеною школою в с. Ірпін, не внесла жодної наукової рекомендації, а представники кафедри музики зірвали роботу семінару вчителів співів, який мав відбутися у Васильківі. Доповідач говорить про те, що в Київській області не вистачає вчителів математики, в той час коли деякі випускники фізико-математичного факультету не їдуть за призначенням або втікають з місця роботи. Є випадки, коли в райцентрах відбуваються практично великі групи студентів, тоді як у сусідніх селах зовсім не викладається даний предмет.

Збори прийняли розгорнуте рішення, спрямоване на дальше піднесення всієї політико-виховної і навчально-наукової роботи. До складу партійного бюро обрані В. Богмат, Г. Івашина, Л. Карлов, Г. Леценко, І. Мосціпан, О. Павелко, О. Петровський, М. Підтиченко, М. Сугоняко, М. Терещенко і К. Янковський.

В. РОКИТКО.

Виступає інститутський хор.

Святковий Хрещатик.

Фото В. Шкардуна.

На ЗбОрАх

(Мал. А. Дзисюка, текст В. Синьова)

НАМ НЕМАЄ ВЖЕ СИЛ БІЛЬШЕ ТАК СТАВИТИ ПИТАННЯ ПРО ВНЕСКИ. (Л. НЕДБАЙЛО).

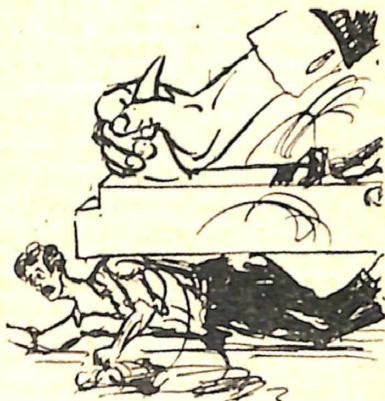
Розмовляєм, розмовляєм...

Скільки можна розмовлять?!

Ох, і сил ми вже не маєм

Це питання підіймать!

НЕ БУЛО ПРИНЦИПОВОЇ ОБРОБКИ ДЕЯКИХ ЧЛЕНІВ КСМ БЮРО З ВОКУ КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ (Н. ЧЕРКАСЬКА).

Щоб поменше засідати,
А побільш робити діло,
Членів бюро — обробляти!
Так, щоб стружка з них
летіла.

СТУДЕНТИ НЕ ПОВЕРНУЛИСЯ З ПРАКТИКИ.

Побачити їх неможливо
Озброєним навіть оком —
Загинули смертю важкою
В боях за успішність високу.

КАФЕДРА МУЗИКИ І ДЕКАНАТИ НІЯК НЕ ВИРІШАТЬ, КОМУ Ж КЕРУВАТИ СОЛІСТАМИ (І. ТОЛСТИХІН).

Музикафедра наказує

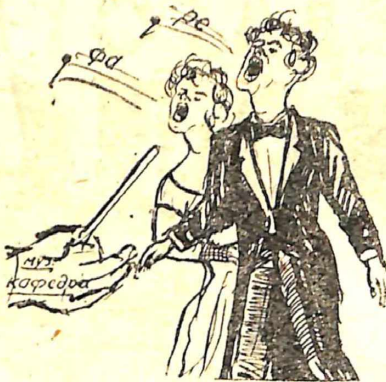
спочить,

А деканат — співати в хорі.

Тому в співців то «не

звучить»,

То часто вони хворі.

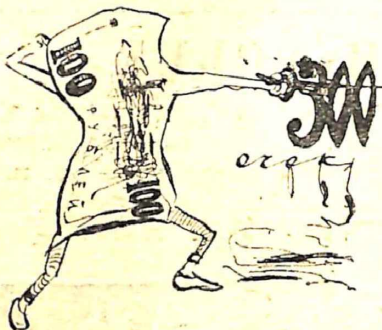
НА ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНОМУ ФАКУЛЬТЕТІ ПРОГУЛЬНИКИ ЗАСУДЖУВАЛИСЬ. (Л. НЕДБАЙЛО).

Суворо прогульників ми
засудили!
За грати ми їх посадили.

ДЛЯ ПЕРЕМОГИ НА СПАРТАКІАДІ ПЕДАГОГІЧНИХ ІНСТИТУТІВ НАМ НЕ ВИСТАЧИЛО... СТО КАРБОВАНЦІВ. (А. СЬОМІК).

Ми невдало тоді виступали,
Перше місце Бердянську
програли...
От якби ще карбованців сто,
Отоді ми б себе показали!

НОВІ ІГРИ ДЛЯ ДОРОСЛИХ

1. У грі беруть участь кілька викладачів, всі студенти. Цю гру проводять біля актового залу. Викладачі, взявшись за руки, закривають вихід з інституту. Студенти намагаються прошмигнути попід руками. Всі, хто програв, залишаються в актовому залі слухати лекцію або присутні на зборах.

2. Суть другої, дуже захоплюючої гри, в якій можуть взяти участь усі бажаючі, ось у чому. Можна грати на гроші і на інші речі. Треба непомітно витягти в сусіда сотню чи, приміром, поцупити туфлі. У дев'ятій кімнаті Гоголівського гуртожитку хтось дуже вдало виграв. Щасливця, що виграв туфлі і 200 крб., поки що не виявлено.

3. Ця, не менш цікава гра, називається «Не роби фіззарядки». Вона проводиться в гуртожитку і лише вранці. В ній беруть участь: відповідальний за проведення фіззарядки і охочі студенти. Ви ставите перед собою завдання: ні в якому випадку не робити зарядки.

Отут і починається гра...

Прокидаєтесь від сильного грюкання справа. Це, до речі, ваші сусіди, дівчата, вже забігали по коридору. Ваше ліжко біля дверей, і звідси ви дуже тонко відчуваєте, що робиться в коридорі. Ваші товариші ще солодко насвистують носами якісь дивні мелодії.

Ага, ось і він! З другого кінця коридору доноситься його гучний, владний голос — голос відповідального. Ось він підбігає до ваших дверей і шарпає. «А дзуськи, ми не такі-то дурні...» — злорадно думаєте ви, бо ще вчережі кімнату надійно замкнули.

Тоді, не встаючи з ліжка, починаєте голосно командувати: «Раз, два, три, чотири... Та вище ногу! Порядку не знаєш, чи малолітній!». Лише тепер попрокидалися ваші товариші і вдячно вам посміхаються.

Чуєте, як відповідальний уже навшпиньках підкрадається до сусідів зліва, хлопців. Ну, ті програли! Мають же таку звичку: не замикають дверей на ніч!

Г. ЧУБ.

ІЗ ВИСТУПІВ НА ПРОФСПІЛКОВИХ ЗБОРАХ МОВНО-ЛІТЕРАТУРНОГО ФАКУЛЬТЕТУ

Студенти Кравченко, Целін — це нахлібники. Вони живуть за принципом: нам — усе, від нас нічого. А Бондаренко вже тричі одержувала допомогу від профспілки, проте на зборах її нема.

У нас не профбюро, а комітет допомоги або факультетський соцзабез.

В інституті нема де грати на баяні, в гуртожитку теж місця не знайдеш. Що ж робити?

Художники стінної газети факультету за кожен малюнок чекають персональної подяки від деканату і комсомольського бюро.

Порушники дисципліни нерідко одержують грошову допомогу, відпочивають у профлакторії.

Редактор О. КАРДАШ.

П. ІГНАТЕНКО.

КОМІТЕТ ЗВІТУЄ

Більше трьохсот комсомольців зібрались 14 листопада в актовому залі на свою XV комсомольську конференцію, щоб підвести підсумки роботи організації за 1959/1960 навчальний рік.

З доповіддю виступила замісник секретаря комітету Л. Недбайло. Аналізуючи роботу організації за звітний період, вона підкреслила, що комсомольська організація провела значну роботу в справі підготовки висококваліфікованих радянських педагогів.

Успішність студентів по інституту загалом становить 96,8 процента. З 1267 комсомольців 146 — відмінники навчання, 628 склали весняну сесію на «відмінно» і «добре». Найвища успішність на педагогічному факультеті. Тут краще поставлена робота комсомольської організації, є хороший актив, який зумів по-справжньому активізувати студентів.

Проведена практика на 4 і 5 курсах свідчить про те, що наші студенти в основному добре підготовлені до самостійної педагогічної діяльності.

Протягом року понад 430 комсомольців працювали у позашкільних та дошкільних дитячих установах, провели значну шефську роботу в трудових колоніях, в дитячих будинках, набували при цьому умінь і навичок майбутніх учителів.

На будівництві цирку, метрополітену, палацу спорту та інших будовах Києва комсомоль-

цями інституту відпрацьовано 215 тисяч людино-годин.

686 комсомольців добре трудилися на ланах колгоспів і радгоспів Києво-Святошинського району.

Непогано і з культурно-масовою, політико-виховною, оборонно-спортивною роботою. Було проведено 10 інститутських вечорів, поставлено багато концертів силами художньої самодіяльності на підприємствах міста, читались лекції, проводилися зустрічі з письменниками, передовиками виробництва, відбулась наукова конференція...

Всі ці види робіт і навіть ті заходи, які відбулися в інституті без участі комсомольської організації, називає доповідачка. Та вона мало зупинилась на недоліках, які заважають поставити роботу організації на дійсно належний рівень. Про них і говорили комсомольці у своїх виступах.

Делегат від фізико-математичного факультету А. Сьомик зазначив, що головний недолік у спортивній роботі — це відсутність масовості. І тому не дивно, що збірна команда інституту укомплектовується за рахунок одного факультету. Тому наша команда зайняла друге місце на спартакіаді педагогічних вузів України. Ми могли б досягти більших успіхів, якби спортивний сектор як слід спрямував свою роботу, а дирекція з свого боку подала йому належну підтримку.

Л. Селезньова зупинилась на роботі культсектора. Про це говорив і І. Толстихін. Робота відповідальних за цей сектор В. Петрова і Л. Іванової зводилась лише до того, що вони діставали та розподіляли квитки в театри. Він вніс пропозицію, щоб при інституті організувати кілька агіткульбригад, які по черзі давали б концерти на підприємствах міста, а також звернувся до студентів із закликом брати участь у художній самодіяльності.

На попередній конференції було винесено рішення про організацію факультету громадських професій. Але цю цікаву справу так і не доведено до кінця, — сказав студент мовно-літературного факультету В. Тимошенко. — Перебуваючи на практиці, я відчув гостру потребу в допоміжних професіях. Школам потрібні педагоги, які, крім основного предмета, повинні бути обізнані з іншими цікавими справами, бо цього вимагає наше сучасне життя. Кожному студенту громадську професію!

Його підтримав О. Корнійчук, який поряд з цим висловив незадоволення відносно затягнутої справи — радіофікації інституту.

Секретар комсомольської організації педагогічного факультету Г. Панченко зупинився на недоліках роботи піонерського сектора, критикував несерйозне

ставлення до своїх обов'язків відповідальною за цю роботу В. Підпригори. Жодного семінару з досвіду піонерської роботи не відбулося, а тому піонержати не були детально обізнані з цією справою, працювали в трудовій колонії, як хто вмів. Студент педагогічного інституту Р. Похиль вказав у своєму виступі на труднощі в роботі студентської ради гуртожитку № 3, якому комітет комсомолу, а також дирекція мало приділяє уваги.

Про недоліки в культурно-масовій, шефській, академічній роботі комітету говорили також у своїх виступах Е. Онисенко, Л. Ігнат'єва, Н. Черкаська, Л. Іванова.

На конференції також виступили: секретар Сталінського РК ЛКСМУ О. Семко, заступник секретаря партійної організації інституту М. Терещенко.

Враховуючи недоліки, вказані виступаючими, конференція винесла рішення, спрямоване на поліпшення комсомольської роботи.

До складу новообраного комітету ЛКСМУ ввійшли:

В. Бондар — секретар комітету, Л. Недбайло, І. Харченко, О. Сасенко, Г. Шецин, Т. Велічко, З. Білоус, А. Гришко, Л. Кугук, Е. Мироньова, К. Гриценко, В. Маматов.